

Sygn. akt IV K 768/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Paulina Puzia

Prokurator: -----

po rozpoznaniu w dniu 27.11. (...) na rozprawie

sprawy **A. P.**, c. T. i M., ur. (...) w W.

oskarżonej o to, że:

w dniu 4 sierpnia 2017r. w W. w aptece (...) przy ul. (...) (...) użyła jako autentycznego uprzednio podrobionego przez siebie dokumentu w postaci recepty wystawionej w dniu 20 lipca 2017r. przez lekarza M. M. (2) na lek X.

tj. o czyn z art. 270§1 kk

orzeka

I. Oskarżoną **A. P.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na mocy art. 270§1 kk skazuje ją i wymierza karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Na mocy art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonej okres zatrzymania w dniu 4.08.2017r. zaokrąglając do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

III. Na mocy art. 44§2 kk orzeka wobec oskarżonej środek karny w postaci przepadku dokumentu - recepty wskazanej w wykazie dowodów rzeczowych z k. 29 pod poz. 1 i orzeka jego zniszczenie,

IV. Na mocy art. 627 kpk zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 513,66 (pięćset trzynaście i 66/100) złotych, w tym 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

ygn. akt IV K 768/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. otrzymała w dniu 20.lipca 2017r. od lekarza – (...) receptę na lek X.. Receptę tą skopiowała przy użyciu skanera w celu późniejszego użycia tak wykonanej kopii jako, a następnie oryginał zrealizowała. W dniu 4 sierpnia 2017r. w W. w aptecę (...) przy ul. (...) A. P. użyła jako autentycznej uprzednio podrobionej przez siebie w/w recepty chcąc zakupić na jej podstawie ten lek. Pracownik apteki – (...) – miał wątpliwości co do autentyczności recepty i w konsekwencji wezwano Policję, która zatrzymała A. P. i zabezpieczyła tak podrobioną w/w receptę.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonej (k. 24), zeznań świadka A. N. oraz innych dowodów ujawnionych na rozprawie.

Oskarżona nie stawiała się na rozprawie bez usprawiedliwienia, więc ujawniono jej wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego (k.24), z których wynika, że oryginał recepty otrzymała od lekarza i przed realizacją zrobiła sobie jedną kopię tej recepty, lecz nie miała zamiaru tej kopii użyć. Po ujawnieniu dzień przed zatrzymaniem, że zdradza ją partner, postanowiła iść do apteki i na podstawie kopii recepty zakupić lek, ponieważ poprzednie opakowanie zużyła prawie całe.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonej zasługują na uwzględnienie – z wyjątkiem tej części, która odnosi się do zamiaru towarzyszącego jej podczas kopiowania recepty. Oskarżona twierdzi, że wykonanie kopii nie miało na celu jej późniejszego użycia jako autentycznej, co w ocenie Sądu nie jest prawdą, a jedynym racjonalnym wyjaśnieniem jej działania jest towarzyszący temu zamiar ewentualnego wykorzystania tak wykonanej kopii w przyszłości tj. posłużenia się nią jako autentyczną. W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonej zasługują na uwzględnienie i nie pozostawiają wątpliwości co do jej sprawstwa.

Sąd przeprowadził dowód z zeznań świadka A. N. ujawniając jej zeznania bez odczytywania. Jej relacja jest zbieżna z wyjaśnieniami oskarżonej i wskazuje na przebieg wydarzeń towarzyszących próbie realizacji tej recepty przez oskarżoną. Okoliczności te są bezsporne i ich ustalenia nie wymagało bezpośredniego przesłuchania tego świadka, którego relację Sąd uwzględnił uznając zeznania za kompletne, rzetelne, rzeczowe i spójne z innymi dowodami. Świadek ten jest osobą obcą dla oskarżonej, stąd też trudno przypuszczać, aby była zainteresowana w relacjonowaniu tego zdarzenia w sposób sprzeczny z rzeczywistością.

Sąd uwzględnił wydaną w tej sprawie opinię sądowo – psychiatryczną i zawarte w niej wnioski, które skutkowały decyzją o cofnięciu wyznaczenia obrońcy z urzędu dla oskarżonej.

Należy zważyć co następuje:

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w oparciu o kryteria wskazane w treści art. 7 kpk należy stwierdzić, iż działania oskarżonej wypełniają formalnie znamiona przestępstwa opisanego w dyspozycji art. 270§1 kk. Nie budzi bowiem wątpliwości fakt, że w tym przypadku zeskanowanie dokumentu i jego wydruk jest faktycznie podrobieniem go w celu użycia za autentyczny, a fakt posłużenia się tak podrobionym dokumentem jako autentycznym wyczerpuje znamiona tego przestępstwa. W ocenie Sądu przekonujące są dowody z zeznań świadka jak i wyjaśnień oskarżonej – w części wyżej opisanej i w konsekwencji Sąd uznał, że sprawstwo oskarżonej nie budzi wątpliwości.

Wbrew stanowisku oskarżyciela publicznego Sąd nie uwzględnił wniosku o skazanie oskarżonej bez przeprowadzania rozprawy, bowiem stała temu na przeszkodzie uprzednia karalność oskarżonej. Jak wynika z danych o karalności oskarżoną dwukrotnie skazano m.in. za przestępstwo z art. 270§1 kk – wyrokiem z 29.10.2014r. SR w Kielcach i z dnia 26.11.2014r. SO w Katowicach. W obu przypadkach wobec oskarżonej orzeczono kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (k.25). Popełnione przez oskarżoną przestępstwo objęte nin. postępowaniem jest kolejnym takim samym przestępstwem popełnionym mimo uprzednich dwukrotnych skazań na kary pozbawienia wolności, stąd też nie sposób było w tych okolicznościach uwzględnić wniosku o skazanie oskarżonej na karę łagodniejszego rodzaju. Odnośnie orzeczonej w tej sprawie kary Sąd uwzględniając powyższe uznał, że przy wyborze rodzaju kary nie istnieją przesłanki do odstąpienia od orzeczenia kary pozbawienia wolności mimo, że sankcja przepisu art. 270§1 kk przewiduje możliwość orzeczenia kary grzywny lub ograniczenia wolności. Wobec oskarżonej sięgnięto dwukrotnie po karę najsurowszego rodzaju i mimo to nie zapobiegło to popełnieniu przez nią kolejnego przestępstwa. W konsekwencji wybór kary łagodniejszego rodzaju nie był możliwy.

Odnośnie orzeczonej w tej sprawie kary pozbawienia wolności Sąd uznał, że jej trzymiesięczny wymiar uwzględnia dyrektywy wskazane w art. 53§1 i 2 kk i należy ją uznać za sprawiedliwą, uwzględniającą stopień winy i społecznej szkodliwości tego czynu. Oskarżona dopuściła się go z pełną świadomością, a konsekwencję takiego zachowania знаła

również z uprzednich skazań. Obowiązująca obecnie ustawa nie przewiduje możliwości warunkowego zawieszenia tak orzeczonej kary z tego powodu, że oskarżona jest osobą skazaną wcześniej na karę pozbawienia wolności. Gdyby jednak taka możliwość istniała to i tak trudno wobec oskarżonej postawić pozytywną prognozę na przyszłość w sytuacji, gdy okres próby orzeczony w w/w sprawach nie został przez nią prawidłowo wykorzystany. Sąd nie znalazł w związku z tym podstaw do orzeczenia innej niż w/w kary.

Na poczet orzeczonej kary Sąd zaliczył oskarżonej okres zatrzymania – stosownie do treści art. 63§1 kk, a nadto orzekł środek karny w postaci przepadku dokumentu – recepty uznając, że jest to przedmiot służący do popełnienia przestępstwa – co nie budzi wątpliwości.

Z informacji pochodzących od oskarżonej wynika (k.23), że pracuje i zarobkuje. W związku z tym Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od zasady obciążenia oskarżonego kosztami postępowania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.